

Атинѣ. Неѣ прѣдставлявали ту като еднѣ женѣ забуленѣ, ту като еднѣ дѣвицѣ да си дръжи прѣста на чело за да покаже, че по лице-то въ очы-ты и на чело-то изобщо трѣбува да ся показва свѣтъ-тъ. Тука, фиг. X. тя е стѣпала на единѣ рогѣ пълнѣ съ честь и скѣпоцѣнни нѣща; тя дръжи единѣ щитѣ на кого-то едно коронясано лице е изображено, кое-то миі крака-та на единѣ просекѣ.

Правосѣдіе-то, прѣдставляватъ като еднѣ младѣ дѣвойкѣ, коя-то дръжи въ еднѣ рѣкѣ кѣпаны, на кои-то блюда-та не климатъ ни на еднѣ странѣ; а съ другѣ-тѣ си рѣкѣ дръжи сабѣ. (фиг. V.)

За Побѣдѣ-тѣ имало у Римѣ храмове и олтаріе. Доволно е дѣто показяхмы само тыя аллегоріи.

За Психеѣ.

Тука е най-сгодно да спомянемъ и за остроумнѣ-тѣ измыслѣ на Аполел, Философѣ и Романистѣ, кой-то живѣлъ въ 2-рый вѣкѣ на христіанство-то. Тая измыслія ако и да не е въ сѣщинѣ-тѣ си отъ Митологіѣ-тѣ, нѣ тя ся прочюла тврѣдѣ много, та не бива да ся изостави.

Психея (Душица), една млада княгыня съ прѣлѣстнѣ хубость, по коѣ-то могла да ся спревара съ Венерѣ, изгорила сѣрдце-то на Купидона и той ся залюбилъ за неѣ. Единѣ оракулъ былъ прокобилъ че ще бѣде съпруга на едно чюдовище, кое-то мѣчило и богове-ты и хора-та, и былъ заповѣдалъ да ѣ турятъ възъ еднѣ скалѣ. Зефирѣ ѣ грабнѣлъ та ѣ отнесѣлъ въ единѣ хубавѣ дворецѣ, дѣ-то Нимфы-ты ѣ слугували усрѣдно и правили волю-тѣ ѣ за всичко, что ѣ ся щяло. — Купидонѣ (любовь-та) ѣ станѣлъ съпругѣ; нѣ само нощѣ сѣдѣлъ при неѣ, а чтомъ ся загоряше, той ся загубвалъ. Психея, без-